

POEMES

Teresa Pasqual

Una casa amb els murs pesats de pedra
i finestres que donen al present,
l'ombra d'un lledoner a la terrassa
i una encara possible eternitat
per darrere del gris de les muntanyes.

Perquè tampoc el cel no té
pigment d'aiguamarina,
no són absurds els pàl·lids
de la tristor que espera
a l'altra part dels ulls

I. Tovar 94

Ignacio Tovar: «Metamorfosi» (i VIII)

Contra el dolor i a favor del dolor,
real com cada cosa anomenada,
com un grapat d'arròs, com llit, com vell,
aquest viure insegur que ara s'acosta
a la remor de pànic que a l'oïda
fa tants dies i nits que et martelleja,
com una tos que va clavant-se dins,
que venta amb foc les brases de la gola,
que no es deté, que excava galeries.